

INTERVJU – TOMISLAV PETROVIĆ

Molim vas ako možete da nam se predstavite

Ja sam **Tomislav Petrović** iz Obrenovca, Srbin. U Obrenovcu živim ja i cela moja familija.

Molim vas ispričajte nam svoju priču od početka do kraja

Supruga je toga dana otišla kod lekara jer je dete bilo bolesno. Lekari su je uputili u Institut za majku i dete na Novom Beogradu. Tamo su je uputili i odmah je izbacili da izađe a dete su ostavili u bolnici. Pošto je dete bilo malo, staro svega četiri i po meseca, meni je to bilo vrlo sumnjivo. Sa tako malim detetom uvek u bolnici ostaje neko od roditelja. Zašto su nju izbacili napolje i zašto nije sa detetom? Rešio sam i ja da odem i došao sam oko 2:30 h Radio sam tog dana, vozio sam hleb u Arandjelovac iz Obrenovca. Kada sam tamo došao da vidim šta je sa detetom nisu mi dali da vidim dete a suprugu su takođe izbacili pa ni ona nije mogla da ga vidi. Rekli su da će dete biti dobro a i kasnije kada sam pitao telefonom rekli su mi da je dobro. Sutradan sam zavao i pitao kako je a oni su se vrlo vulgarno ponašali i rekli su: Šta pitaš koji đavo kad znaš da je dete umrlo.

Nisam znao više šta da radim i počeo sam da kukam da zapomažem, nisam znao šta da radim. Nisam znao šta supruzi da kažem. Zvali smo telefonom i rekli smo da ćemo doći. Sutradan rano otišli smo da vidimo dete i da ga preuzmemo ali oni nam nisu dali ni da ga vidimo, ni da ga preuzmemo. Samo su nam dali umrlicu i ništa drugo. Rekli su da treba za 15 dana da se uradi obdukcija, rekli su nam vi ste mladi imaćete još dece. Iako ja imam šestoro dece ja nisam mogao da dođem k sebi. Ne zbog toga što su to meni radili nego što su mi maltretirali ženu, što su me izbacivali iz bolnice. Ja sam hteo silom da uđem unutra, da vidim dete, ali ni meni niti bilo kome drugome nisu dali, čak su i zvali policiju. Otišao sam zajedno sa suprugom jer supruga i ne zna tako Beograd i odveo sam je kući.

Sutradan kad smo otišli u bolnicu dobili smo umrlicu i opet nam nisu dali da vidimo dete. Ništa nismo dobili, nikakve analize, nalaze od čega je umrlo. Inače kad je otišla za Beograd, toga dana nije bilo vozila hitne pomoći pa je išla običnim autom bolničkim kolima. Pozadi sa njom i detetom je bio neki bolničar u civil, i niko ne zna ni ko je taj bolničar niti gde radi. Obično ako je nešto hitno kreni neki doktor dežurni u lekarskoj uniformi. On je bio u civilu i vrlo verovatno da je on i uzeo naše dete. Ja ne znam ko je taj čovek bio uopšte a ne zna ni moja žena. Ona mi je kazala da kad je pošla za Beograd dete je došlo sebi i bilo mnogo bolje i htela je da se vrati i tražila da se vrate ali oni nisu dali i rekli da mora malo dete da ostane u bolnici. To znači da je sve već bilo to sigurno namenjeno za prodaju ili da se ukrade. Naše dete je bilo zdravo, dobilo je frasa, i kad je došlo sebi i kada su zajedno seli u auto u Obrenovcu supruga mi je rekla da još dok su bili u Obrenovcu u domu zdravlja, bilo mu je bolje i ona se igrala sa detetom.

Dete se smejalalo i ona je htela da dođe kući ali oni joj nisu dozvolili. Ostavili su dete tamo i kad sam došao ko 2:30 nisu mi dali da vidim nisu dali da uđem unutra. Ni danas ja ne znam šta sam mogao da u drugo da uradim da polupam sve nisam hteo. Kada su došli lekari rekli su mi : pa ajde šta je to nije ništa to je malo dete. Idite vi a mi ćemo da izvršimo ili kremaciju, sahranićemo ga, moraćemo da radimo i obdukciju i ona traje 15 dana. Sećam se da sam razmišljao i pitao se kako 15 dana da se radi obdukcija. To mi ne ide u glavu uopšte. Zatim su rekli da će poslati sve papire kući na adresu. Nikada ništa nije stiglo, mi smo se nadali ali nikada nema ništa, apsolutno. Strašno je bilo, žena stalno plače, ne zna šta je da li da zapali sveću ili da ne zapali ne ja ne mogu da dođem sebi.

Kako se danas osećate?

Očajno se osećam, ne mogu ni da spavam noću, stalno razmišljam gde li je, da li je živ, da li da zapalim sveću da li da ne zapalim i probudim se noću i sanjam ga kao bebu i to ne mogu da dođem sebi. Ne mogu uopšte ne mogu da dođem sebi, meni je teško jako teško. Ja imam šestoro dece Imam četiri ćerke i dva sina imam i 15 unučadi ali on mi nedostaje jer stalno mislim ko zna gde li je i šta sada radi. Ja uopšte ne mogu da dođem sebi. Oboleo sam imam probleme sa srcem i visok pritisak, anginu pektoris razne bolesti sam dobio otkako je on nestao. To je bilo 1978. godine kada je rođen 12. jula u 12:00 h, a otišao je 4 novembra u 8:30 iz Obrenovca za Beograd u Institutu za majku i dete na Novom Beogradu. Zvao se Saša Petrović ako je živ neka se javi jer on ima oca koji se zove Tomislav Petrović. I ako su mu promenili ime neka zna da ima oca koji se zove Tomislav Petrović i majku Nadu Petrović. Ima i dva brata još i ima i četiri sestre i svi se mole za njega i misle i razmišljaju ne znaju ni oni šta da rade. Teško je kada nestane malo dete od nedelju dana i od tri dana ali četiri i po meseca je veliko dete. Ja sam se igrao to jutro pred polazak, i to ne mogu da vam ispričam jer suze mi krenu. Kada nekom pričam šta mi se desilo bude mi jako loše. Imao sam i infarkt i ne znam kako ova vlast kako celi svet ne zna i ne može da utvrdi već jednom da se zna šta je s tom decom, gde su ta deca, gde je on sada, kako ne znaju, i celog života tako razmišljam i mislim šta li je sa njim.

Molim vas gledajte u kameru i obratite se sebi kao da ste vi dete

Pa rekao bih ovako: svako treba da traži svoje roditelje ako je ostao bez roditelja, da traži svoju braću, svoju familiju, da familija zna gde je i šta radi. Ne mogu da pričam i ne znam više šta da pričam. U glavi mi je kaos, ne mogu da zamislim takve stvari da ljudi rade, da neće da poštuju nikoga. Kada sam bio mali, bilo mi je dosta teško, mučili smo se i teško živeli. Bilo nas je dosta u porodici. Nisam ja bio jedan, moj otac je imao nas trinaestoro, 12 sinova i jednu ćerku. Bili smo čuveni u Obrenovcu. Ja sam voleo da moj sin bude sada kao i ja, da stvori svoju familiju. Teško mi je da pričam.

Koja bi bila vaša poruka svetu?

Poslao bih sledeću poruku celom celom svetu: ako su kupovali tuđu decu neka bar toj deci kažu da su ih kupili, i da deca znaju da imaju roditelje, da su živi roditelji i zdravi i da imaju familiju. Da li neko na ovom svetu može nešto da učini za tu decu? Ja im se unapred zahvaljujem ako nešto ustanove i otkriju gde su naša deca.